

Katedra stříhové skladby**Posudek teoretické diplomové práce – ~~bakalářské~~ / ~~magisterské~~**

Autor/ka práce: BcA. Jakub Jelínek

Název práce: Kombinace skutečnosti a fikce ve filmech Anny Odell

~~Posudek vedoucí/ho práce~~

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Adam Brothánek, FAMU KSS

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce B

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu D

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu C

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce C

Jazyková a stylistická úroveň práce C

Dodržení citační normy C

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava C

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru B

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F): C

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Diplomový text Jakuba Jelínka se zabývá filmovou tvorbou u nás nepříliš známé švédské umělkyně Anny Odell a zvolený námět tedy považuji za originální a přínosný. Práce je strukturována velmi přehledně, má jednoznačně volenou metodologii jakož vytyčené cíle zkoumání. Za slabiny textu naopak považuji zbytečné opakování stejných myšlenek, a to nejen ve vztahu ke kapitolám předchozím, jako i uvnitř kapitol samých. Zde snad autor mohl aplikovat něco ze svého stříhačského umění, neb dobře ví, že dělat z diváka tupce se nevyplácí a pozornost vadne jako zahrádka v létě. Právě horkému počasí přičítám tuto autorovu metodu retardéru, navíc když jejím cílem je vcelku banální konstatování, že stylizace "bezpečností kamery" podporuje dojem autenticity. O hlubší formální aspekty, jako např. psychologický efekt nadhledu a dlouhého skla, zvýrazňujícího

vzdálenost pozorovaného, se autor už nezajímá. O poznání důsledněji je zpracována druhá část práce - autor akcentuje divácké očekávání a jeho důležitost pro důvěryhodnost výpovědi či podrobnou zpětnou analýzou pozic snímání dekonstruuje "dokumentární" narativ. Finále práce, určující nedůslednost v dokumentární stylizaci filmů Anny Odell jako záměrně vyjádřenou ambivalenci reality a fikce, by si však zasloužilo rozvinutější argumentaci a průkaznost. V současné podobě působí závěr poněkud spekulativně, a to je škoda, protože je jinak závěrem objevným a inspirativním.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

Datum: 14.9. 2021

Podpis: